

Ez Bobula második története.
 Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

CSODAPIZSAMA

Bobula kezdte magát úgy érezni, mint egy fóka. Hiába kapálódzott, a nagymamája úgy megmosta fülig sáros unokáját, mint korábban a retket. És Bobulának nemcsak kinn az udvaron a kút alatt, hanem benn a fürdőszobában is meg kellett fürödni. A legrosszabb az volt, hogy a nagyfi mindig csak egy kis vizet engedett a kádba. Mikor Bobula felállt, a bokájáig sem ért a víz. Ilyen kevés vízben még a legszerényebb kacsa sem tudna megfürdeni, nemhogy egy fókalány.

– Bobula, ma elmarad az esti mese – mondta a nagypapa a vacsora után.

– Ma korábban kell lefeküdnöd, hogy reggel fel tudj kelni. Nagyon korán indulunk a piacra.

Bobulának krokodilkönnyek csillantak meg a szeme sarkában. Az egyik már majdnem hangos csobbanással elcsöppent, amikor a nagypapa azt mondta, hogy mutat neki valamit, amit még soha nem látott.

Kézen fogta a törülközőbe bugyolált kislányt és az előszobába vezette. Az előszobát tisztaszobának is nevezték, és mindig nagy rend uralkodott benne. Senki sem járt ebbe a szobába, és ha mégis bemerészkedett, még a papucsát is le kellett vennie az ajtó előtt. Beléptek hát a titokzatos tisztaszobába. Mezítláb, természetesen. Csöndben, nehogy a nagyfi lefűlelje őket. A nagypapa kinyitotta az egyik magas szekrényt, ami úgy tele volt, hogy alig pihegett. Mint Bobula, mikor túl sok epret eszik.

Nagypapa egy ideig hümmögött, utána matatott a szekrényben, előhúzott valamit, becsukta a szekrényajtót, és már kinn is voltak. Bár Bobula még szeretett volna kicsit alaposabban körülnézni, mert rengeteg felfedezni valót hagytak maguk mögött.

A nagypapa lassan széthajtotta a ruhadarabot, amit a szekrényből húzott elő.

– Pizsama! Csíkos pizsama! – kiáltott fel a kislány.

– Ez nem egy átlagos pizsama, hanem csodapizsama!

– Csodapizsama? – suttogta Bobula, és még a levegőt is halkabban vette, nehogy elillanjon a csoda a pizsamából.

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

A jegyzet lehet:

Gondolattérkép

Táblázat

Rajz, stb.

Ez Bobula második története.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

– Igen, Anyukádé volt, amikor még olyan kicsi volt, mint egy borsószem. Próbáld fel!

Bobula óvatosan belebújt a csodapizsamába, de az ujja és a szára is olyan hosszú volt, hogy sem a lábfeje, sem a kézfeje nem tűnt elő.

– Láthatatlanná tesz? – kérdezte hát izgatottan.

– Nem egészen, de ha ebben a pizsamában alszol, reggelig megnősz, meglátod.

A nagypapa felemelte a habfehér és puha dunyhát, Bobula pedig nekifutásból beugrott az ágyba. Remek teljesítményt nyújtott, főleg ha figyelembe vesszük, hogy féken kellett tartania a pizsamanadrágja szárát. Bobula csakis és kizárólag hason tudott elaludni. Egy ideig fészkelődött, hogy a kezének meg a lábának legyen elég helye növekedni. Elalvás közben érezte, hogy egyre hosszabbak és hosszabbak.

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

A jegyzet lehet:

Gondolattérkép

Táblázat

Rajz, stb.